

ΙΣΤΟΡΙΑ Β΄ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

ΟΝΟΜΑ: ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΦΟΥΝΤΑΣ

ΤΑΞΗ: Β΄ ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΣΠΑΡΤΗΣ

«ΗΜΟΥΝ ΚΑΙ ΕΓΩ ΕΚΕΙ»

Ήταν 1 Απριλίου του 1453 και στη Βασιλεύουσα όλοι οι άνθρωποι ήταν κινητικοί και βοηθούσαν για την επισκευή των τειχών. Υπήρχε έντονη φημολογία ότι οι Οθωμανοί θα έρχονταν σε λίγες μέρες να μας πολιορκήσουν. Πήγα να επιτηρήσω τις κατασκευές ως υπασπιστής του Ιουστινιάνη. Τα τείχη μας φαίνεται πως ήταν αρκετά γερά και θα άντεχαν αρκετά.

Και να που οι φόβοι μας αποδείχτηκαν αληθινοί. Μετά από λίγες μέρες κατέφθασαν πλοία και στρατεύματα με οθωμανική σημαία και άρχισε η πολιορκία. Οι Οθωμανοί προσπάθησαν να μπουν κάτω από τα τείχη αλλά εμείς τους αποκρούσαμε. Συζητάγαμε μεταξύ μας για το τι θα πρέπει να κάνουμε για να σωθούμε, όχι μόνο εμείς αλλά η πόλη ολόκληρη. Είχαμε διάφορα σχέδια αλλά μόλις πηγαίναμε να τα πραγματοποιήσουμε οι εχθροί τα ήξεραν με έναν «μαγικό» τρόπο. Καταλάβαμε ότι υπήρχαν προδότες μεταξύ μας. Οι μάχες γίνονταν σώμα με σώμα. Οι Οθωμανοί προσπαθούσαν να μπουν από την ξηρά αλλά μάταια. Ήταν 11 Μαΐου, νομίζω, όταν ζήτησαν μια συνάντηση για διαπραγματεύσεις. Έφτασαν κατά το σούρουπο. Μας ζήτησαν να παραδοθούμε αλλά αρνηθήκαμε. Αυτοί αγανάκτησαν και επέστρεψαν στο στρατόπεδό τους. Έτσι χάσαμε τρεις ώρες για το τίποτα.

Την επόμενη μέρα μας περίμενε μια μεγάλη έκπληξη. Οι Οθωμανοί μετέφεραν τα πλοία του στη στεριά χρησιμοποιώντας μια δίολκο. Τότε καταλάβαμε πως το τέλος ήταν κοντά κάτι που μας φόβισε ακόμα περισσότερο. Ξαναήλθαν διαπραγματευτές, όχι όμως για συμβιβασμό, αλλά για να μας απειλήσουν και να μας προτείνουν να φύγουμε ειρηνικά, αλλιώς δεν θα γλιτώναμε τη σφαγή.

29 Μαΐου, η πιο αποφασιστική ημέρα. Τρεις το πρωί άρχισε η μάχη. Κατά τη διάρκειά της, ο Ιουστινιάνης τραυματίστηκε. Τότε προκλήθηκε μεγάλη σύγχυση. Δεν ξέραμε τι να κάνουμε εκείνη τη στιγμή. Ο Ιουστινιάνης δεν μπορούσε να ηγηθεί, οπότε έπρεπε να πάρω μια απόφαση. Οι στρατιώτες επέμεναν να υποχωρήσουμε και να φύγουμε. Έδωσα τη διαταγή. Ενώ ήμουν έτοιμος να φύγω, σκέφτηκα την Κωσταντίνα. Είχε ζήσει από μικρό παιδί εκεί και θα της ήταν δύσκολο να φύγει, ενώ η πόλη της καταστρέφεται. Αν έμενε όμως εκεί θα πέθαινε όπως οι υπόλοιποι. Την πήρα μαζί μου και φύγαμε με τα πλοία. Γλιτώσαμε αλλά η Πόλη έπεσε.